

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: **Česká pošta, s.p.**, IČ 47114983, Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, zastoupen: Mgr. Robert Klenka, advokát, Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1 proti žalovanému: **Mediaservis s.r.o.**, IČ 24197360, Špitálská 885/2a, 190 00 Praha 9 - Vysočany, zastoupen: Mgr. David Vosol, MBA, advokát, Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha 1, o **zdržení se nekalosoutěžního jednání a zaplacení částky 2,229.255,- Kč s příslušenstvím**

I. Částečným rozsudkem

t a k t o :

Žalovaný je povinen zdržet se jednání, kterým by, ať již sám nebo prostřednictvím třetích osob, podával u žalobce bez předchozího souhlasu žalobce poštovní zásilky na základě smlouvy dle § 5 odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb. o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), v platném znění, jestliže se jedná o poštovní zásilky převzaté žalovaným přímo nebo prostřednictvím třetích osob od odesílatele (původce) těchto poštovních zásilek, pokud část takto převzatých zásilek dodává sám žalovaný jako provozovatel poštovních služeb.

II. Mezitímním rozsudkem

t a k t o :

1. Základ žalobního nároku na náhradu škody je opodstatněný.
2. O výši nároku na náhradu škody a náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Svoji žalobou se žalobce domáhal, a to žalobou ze dne 24.6.2014, aby bylo žalovanému uloženo zdržet se jednání, které je popsáno ve výroku I. tohoto rozsudku. Dále se žalobce domáhal z titulu náhrady škody - ušlého zisku – zaplacení částky 2,747.043,- Kč. Poté co vzal žalobce žalobu zpět v rozsahu částky 517.788,- Kč, a to ještě předtím, než začal soud jednat ve věci samé, zůstala předmětem řízení částka 2,229.255,- Kč.

Žalobce tvrdil, že je státním podnikem a provozovatelem poštovních služeb evidovaných u Českého telekomunikačního úřadu a zároveň výlučným držitelem poštovní licence ve smyslu zák. č. 29/2000 Sb. o poštovních službách (poštovní zákon).

Žalovaný je obchodní společností a je též provozovatelem evidovaným u Českého telekomunikačního úřadu. Žalovaný však na rozdíl od žalobce nemá poštovní licenci ve smyslu poštovního zákona.

Žalovaný prostřednictvím dalších osob, které s ním jednají ve shodě, konkrétně se společností Direct Marketing, a.s. a CANON CZ s.r.o. vědomě obchází právní úpravu poštovního zákona a svým jednáním se protiprávně obohacuje na úkor žalobce.

Dle dalších žalobních tvrzení je podstatné, že mezi účastníky nebyla v době podání žaloby uzavřena tzv. smlouva o přístupu ani poštovní smlouva na dodávání poštovních zásilek.

Žalovaný, ve snaze snížit své náklady, prostřednictvím třetích osob, které nemají postavení provozovatelů, a žalobce jim nemůže odmítnout uzavření poštovní smlouvy, předával žalobci zásilky, které směřují do oblastí, kam se žalovanému z důvodu vysokých nákladů na dodání nevyplatí doručovat zásilky vlastními silami. Vůči té části zásilek, které nechává žalovaný doručovat prostřednictvím žalobce, se přitom žalovaný a společnosti Direct Marketing a CANON, které vždy jednají jeho jménem, účelově prohlašuje za sdružovatele (konsolidátory), zajišťující pro odesílatele pouze přepravu zásilek k žalobci a jejich podání u žalobce a nikoli za provozovatele zajišťujícího celý proces dodání zásilek k jejich příjemcům. Rozdělení zásilek na zásilky dodávané přímo žalovaným a zásilky předávané žalobci, je však ryze účelovou selekcí, kterou si žalovaný v rozporu s právními předpisy snaží ušetřit značnou část svých nákladů a tyto náklady přenést na žalobce. Tímto jednáním se žalovaný v rozporu s pravidly soutěže na úkor žalobce neoprávněně obohacuje a žalobce významně poškozuje. Neoprávněné počínání žalovaného má poškozující dopad i na další provozovatele poštovních služeb, kteří na rozdíl od žalovaného respektují pravidla poštovního zákona a ve svém konečném důsledku vede k deformaci fungování celého poštovního trhu a vzájemných férových vztahů mezi provozovateli. Proto žalobce požaduje po žalovaném, aby se nadále zdržel svého jednání a zaplatil žalobci náhradu škody.

Účastníci jsou v postavení soutěžitelů, neboť oba provozují poštovní služby.

Pokud jde o výši škody, která žalobci vznikla, požaduje žalobce ušlý zisk za období od 7. měsíce r. 2013 do 6. měsíce 2014 včetně, a to po částečném zpětvzetí žaloby ve výši celkem 2,229.255,- Kč. Tento požadavek opřel žalobce o znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem EQUITA CONSULTING s.r.o. ze září 2015.

Ve své obraně argumentoval žalovaný především tím, že jeho jednání není jednáním nekalosoutěžním, neboť je činěno po právu. Žalovaný zásilky, které přebírá od klientů, přebírá na základě konsolidátorské činnosti, nikoliv na základě poštovní smlouvy. Formou mandátní smlouvy je žalovaný pověřen svými klienty k tomu, aby v zastoupení těchto klientů a jejich jménem učinil podání na poštu, neprovozuje tedy činnost poštovní, ale je to pouze činnost před uzavřením poštovní smlouvy, kterou naopak uzavírá Česká pošta s těmi konkrétními klienty tak, jak to je dovoleno na základě konsolidátorské činnosti.

Pokud jde o poštovní konsolidátorství, je to specializovaná činnost, kdy poštovní konsolidátoři sdružují poštovní zásilky od většího počtu odesílatelů a předpřipravují je k podání provozovateli poštovních služeb, tedy např. žalobci, přičemž pak ten konsolidátorkům poskytuje různé druhy slev. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že takto obchází právní úpravu poštovního zákona. Proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ve vztahu k požadované výši náhrady škody – ušlého zisku, pak žalovaný argumentoval tím, že znalecký posudek, který předložil žalobce, nelze použít, a to proto, že nebylo doloženo, že 2,676.916 ks zásilek podával přes frankovací stroje společnosti CANON pouze žalovaný, neboť přes tyto stroje prošly zásilky i dalších z klientů společnosti CANON. Žalovaný též nesouhlasí s rozdělením do zón.

K tvrzeným zásahům do práv žalobce vycházel soud z právní úpravy nekalé soutěže upravené v ust. § 2976 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. obč. zákoník a dále z příslušných ustanovení zák. č. 29/2000 Sb. o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), v platném znění (dále jen poštovní zákon).

Podle § 44 odst. 1 obch. zák. (§ 2976 NOZ) nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje. Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména: a) klamavá reklama, b) klamavé označování zboží a služeb, c) vyvolávání nebezpečí záměny, d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, e) podplácení, f) zlehčování, g) srovnávací reklama, h) porušování obchodního tajemství, i) dotěrné obtěžování, j) ohrožování zdraví a životního prostředí.

Dále soud konstatuje, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. června 2014 č.j. 32Cm 16/2014-25 nařídil soud předběžné opatření, kterým uložil žalovanému povinnost, a to i prostřednictvím další zúčastněné osoby, společnosti Direct Marketing, a.s., nepodávat u žalobce bez předchozího souhlasu žalobce poštovní zásilky na základě smlouvy podle § 5 odst. 1 poštovního zákona, a to zásilky převzaté žalovaným přímo nebo prostřednictvím třetích osob od odesílatele těchto poštovních zásilek, pokud část takto převzatých zásilek dodává sám žalovaný jako provozovatel poštovních služeb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný odvolání. Na základě tohoto odvolání rozhodoval Vrchní soud v Praze, který usnesením ze dne 9. ledna 2015 č.j. 3Cmo 227/2014-120 rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil. V tomto svém rozhodnutí odvolací soud vyslovil názor, že bylo pro potřeby předběžného opatření dostatečně osvědčeno, že účastníci jsou soutěžitelé a jako konkurenti se účastní výběrových řízení na shodnou činnost, a že v žalobě popsané jednání žalovaného by v řízení ve věci samé mohlo být posouzeno jako nekalá soutěž.

Soud provedl řadu listinných důkazů předložených účastníky, když za podstatné považuje pro svá skutková zjištění zejména tyto důkazy:

Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce soud zjistil, že u Městského soudu je zapsána obchodní firma Česká pošta, s.p., jejíž předmětem činnosti je mj. provozování poštovních služeb.

Z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C vložka 187772 soud zjistil, že předmětem činnosti žalovaného je též mj. provozování poštovních služeb.

Mezi účastníky ani nebylo sporné, že jsou soutěžiteli na relevantním trhu poštovních služeb, což vyplývá i z výpisu z evidence provozovatelů poskytujících nebo zajišťujících poštovní služby, vedené Českým telekomunikačním úřadem a výpisem z evidence provozovatelů poskytujících nebo zajišťujících poštovní služby, vedené Českým telekomunikačním úřadem ohledně žalobce a žalovaného.

Z kopie rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o udělení poštovní licence žalobci č.j. ČTU-562/2013-610/IV, soud zjistil, že žalobce je provozovatelem poštovních služeb evidovaných u Českého telekomunikačního úřadu a výlučným držitelem poštovní licence ve smyslu zákona č. 29/2000 Sb. (poštovní zákon). Dále pak, že žalovaný je provozovatelem evidovaným u Českého telekomunikačního úřadu v době podání žaloby.

Z výňatku z Poštovních podmínek žalobce, ceníku poštovních služeb a ostatních služeb poskytovaných žalobcem platného od 1.4.2014, soud zjistil, že tento ceník je jednotný a platí pro všechny subjekty na celém území České republiky.

Z kopie e-mailu p. Ing. S. T. ze společnosti Tesco ze dne 29.10.2013 a z kopie objednávky k rámcové smlouvě pro službu obchodní, uzavřenou mezi společností Tesco jako odesílatelem a žalovaným jako provozovatelem, soud zjistil, že v říjnu r. 2013 vypsala společnost Tesco výběrové řízení na výběr poskytovatele poštovních služeb pro r. 2014 k dodávání poštovních zásilek obsahujících vyúčtování ke službě Tesco Club Card. Dodavatelem těchto poštovních zásilek se stal žalovaný. Žalovaný se stal vítězem výběrového řízení.

Z listiny označené jako Dohoda o podmínkách podávání poštovních zásilek, obchodní psaní č. 982607-0345/2013 ze dne 18.2.2013 soud zjistil, že tato dohoda byla uzavřena mezi žalobcem a společností Direct Marketing, a.s., IČ 31377793 se sídlem v Bratislavě.

Z dohody o používání výplatního stroje k úhradě cen za poštovní služby č. 2011/0152 ze dne 10.2.2011 ve znění pozdějších dodatků, soud zjistil, že předmětem smlouvy je dohoda k používání výplatního stroje používaného k placení za poštovní služby žalobce, když tento stroj je umístěn na adrese žalovaného.

Z kopií poštovních zásilek, zápisu z jednání mezi žalobcem a společností CANON ze dne 15.1.2014, předávacího protokolu mezi žalobcem a společností CANON ze dne 22.1.2014 a z notářského zápisu NZ 1/2014, Z1/2014, ze dne 6.1.2014 a z notářského zápisu NZ 112/2014, N98/2014 ze dne 20.1.2014 soud zjistil, že zásilky, které byly do poštovní sítě žalobce podány společnostmi Direct Marketing a CANON, jsou označeny nápisem Mediapost, když na některých obálkách je zřetelně uveden nápis tohoto znění: V případě nedoručitelnosti vraťte, prosím, na adresu Mediaservis, s.r.o. P.O.BOX č. 12, 225 12 Praha 025.

Notářský zápis NZ 1/2014, N 1/2014, sepsaný JUDr. Andreou Štěpánovou, notářkou v Blansku pak osvědčuje skutkový děj podle ust. § 79 a prohlášení dle ust. § 80 zákona o notářích a jejich činnosti, který se udál v přítomnosti notářky dne 6. ledna 2014 v budově České pošty 2, Břeclav na adrese Břetislavova 1945/1, Břeclav. Tohoto dne za přítomnosti M. Š. a Mgr. M. Š. se notářka dostavila do budovy Pošty v Břeclavi a jmenované osoby před notářkou prohlásily (jsou to členové představenstva společnosti Direct Marketing, a.s.) za společnost Direct marketing a.s. podává k přepravě na Českou poštu jménem obchodní společnosti Tesco Stores ČR a.s. zásilky Tesco Club Card. Výše uvedení členové představenstva, tedy jmenovaní Mgr. M. Š. a M. Š. dále uvedli, že dne 3.1.2014 se pokusili tyto zásilky podat na Českou poštu 2, Břeclav, avšak pracovníci České pošty jim tyto zásilky v rozporu s uzavřenou dohodou o podmínkách podávání poštovních zásilek obchodní psaní č. 982607-0345/2013 odmítli převzít a dát jim jakékoliv potvrzení o tom, že tyto zásilky Česká pošta nepřevzala. Dále je pak v tomto notářském zápisu popisováno další jednání se zástupci České pošty.

Z notářského zápisu 112/2014 N98/2014 soud zjistil, že tento byl sepsán dne 20.1.2014 notářem JUDr. Bohdanem Haladou, který osvědčil, že se na žádost společnosti CANON CZ s.r.o. dne 16.1.2014 dostavil do budovy České pošty na adrese Praha – Malešice, Sazečská 603/9, a to do areálu skladištní a třídící haly České pošty na výše uvedené adrese. V části skladištní haly byly na paletě nad sebou vyskládány papírové krabice. Dle souhlasného prohlášení zaměstnanců společnosti CANON CZ s.r.o. a zaměstnanců České pošty s.p., krabice obsahovaly dopisní zásilky, které byly předány ze strany společnosti CANON CZ s.r.o. České poště k přepravě, a které Česká pošta s.p. odmítá doručit adresátům. Dále dle souhlasného prohlášení zaměstnanců společnosti CANON CZ s.r.o. a zaměstnanců České pošty byly v krabicích uloženy zásilky odesílatele T-Mobil v počtu 1412 ks, odesílatele HomeCredit v počtu 371 ks, odesílatele UPC v počtu 1700 ks a odesílatele Tesco Club Card v počtu 12282 ks, odesílatele GE Money Bank v počtu 215 ks, odesílatele Wodafon v počtu 189 ks, odesílatele TESCO finanční služby v počtu 256 ks a odesílatele Prémia v počtu 38 ks. O obsahu krabic se notář přesvědčil namátkovou kontrolou zásilek otevřením každé z krabic. Nahlédnutím zjistil, že zásilky mají štítkem opatřeným kulatým razítkem České pošty přelepeno původní označení MediaPost.

Z www.mediaservis.cz soud zjistil, a to z tiskové podoby těchto internetových stránek, že na těchto stránkách žalovaný uvádí, že představuje jediného alternativního poštovního operátora, který zajišťuje své služby na celém území České republiky s celoplošným pokrytím ve všech 6250 obcích.

Z všeobecných poštovních a obchodních podmínek společnosti Mediaservis s.r.o. účinných od 1.2.2013 a zvláštních poštovních podmínek, soud zjistil, že v těchto podmínkách žalovaný uvádí, že zásilky přepravuje za účelem jejich dodání a dodává je příjemcům, a to s výjimkou balíků, doporučených zásilek a zahraničních zásilek.

Soud dále provedl důkaz znaleckým posudkem CR 431234/15 ze září 2015, který vypracoval Znalecký ústav EQUITA CONSULTING s.r.o. se sídlem Truhlářská 3, Praha 1 a výslech zpracovatele tohoto posudku. Vzhledem k tomu, že výhrady vznesené žalovanou stranou k podkladům pro vypracování tohoto posudku byly soudem shledány za důvodné, a to vzhledem k tomu, že tento důkaz směřoval nikoliv do základů projednávané věci, soud tento důkaz nehodnotí.

Z notářského zápisu N32/2014 a NZ 22/2014 ze dne 18.8.2014, sepsaný JUDr. Sylvii Kurtiovou, soud zjistil, že se jmenovaná dostavila dne 18.8.2014 na pobočku České pošty na adrese Kolín IV, kde za přítomnosti pracovníků pošty byly předloženy obálky v počtu 173 ks, které se dle prohlášení vedoucí pobočky do sítě České pošty dostaly v době od 17.7.2014 do 18.7.2014 při standardním podání zásilek na pobočku České pošty společně se zásilkami, které byly správně označeny výplatními znaky České pošty, s.p.. Na všech uvedených obálkách byl v pravém horním rohu uveden text Mediapost a v levé části obálky byl vytisknut text PO BOX 4028064 Kolín II. Všechny obálky byly opatřeny nálepkou, která obsahovala krom jiného text – Zpět, zásilka byla vrácena.

Z notářského zápisu NZ 7374/2014-N7416/2014 ze dne 8.prosince 2014 soud zjistil, že notářka JUDr. Helena Divišová, se sídlem v Hradci Králové dne 8.1.2014 ve 14:00 hod. se dostavila do advokátní kanceláře JUDr. Dušana Diviše v Praze 1, kde byli přítomni Mgr. M. M., pracovník právního odboru státního podniku Česká pošta s.p., p. P. K., manažer prodeje státního podniku Česká pošta a dále Mgr. M. D., notářský koncipient a L. Š., administrativní pracovnice. Pan M. M. v úvodu prohlásil, že předkládá celkem 914 ks poštovních zásilek, které byly zajištěny v přepravní síti státního podniku Česká pošta, s.p., přičemž k jejich zajištění došlo v okamžiku, kdy byly zásilky vráceny do P.O.BOXu č. 34 odesílatele, který je na všech zásilkách uveden v horním rohu označen jako UPC Česká republika s.r.o., klientské centrum. Všechny poštovní zásilky v pravém horním rohu obsahují logo v podobě květu v různých odstínech modré barvy a nápis UPC. Zásilky mají propisovací tužkou přeškrtnutu adresu adresáta, která je vytištěna na dokumentu uvnitř obálky, a která se nachází v průhlednou fólií krytém rámečku v levé dolní části zásilky. Dále všechny zásilky obsahují nápis ZPĚT na různých místech obálky. Konkrétně pak byly předloženy konkrétní obálky, ze kterých je patrné, že v pravém horním rohu nad tištěným rámečkem v červené barvě s nápisem Mediapost uvnitř na rámečku, který je začerněný černým fixem. Tento rámeček je poté překryt nad tištěnými výplatními znaky České pošty v červené barvě tmavšího odstínu. Dále jsou tam pak razítka konkrétních pošt.

Z dopisu Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25.4.2013, který byl adresován Mgr. Davidovi Vosolovi, advokátovi, soud zjistil, že v tomto dopise sděluje Český telekomunikační úřad své stanovisko k dopisu advokáta ze dne 16.4.2013. Zde vyslovuje Český telekomunikační úřad, že advokátem opsaný děj, tedy úkony poštovního konsolidátora, tj. uzavření mandátní smlouvy o přebírání zásilek, jejich ofrankování výplatným strojem České pošty a podání u České pošty, jsou jednáním před uskutečněním poštovního podání a tedy před uzavřením poštovní smlouvy. Proto subjekt nabízející takové služby není povinen oznámit svou činnost úřadu podle ust. § 18 zákona o poštovních službách.

Pokud jde o důkazy založené žalovanou stranou k odvolání proti usnesení Městského soudu v Praze o nařízení předběžného opatření č.j. 32Cm 16/2014-25 ze dne 24.6.2014, jedná se o důkazy směřující k prokázání skutečností tvrzených žalovanou stranou, které však ve své podstatě nemají přímý dopad na toto řízení, neboť prokazují, že skutečnost, že není vyloučena současná činnost provozovatele poštovních služeb a poštovního konsolidátora (rozhodnutí ČTÚ ze dne 14.8.2013, ČTÚ-72514/2013-610/IV, dále pak poštovní podmínky služby, obchodní psaní žalobce, čímž žalovaný prokazuje, že obchodní psaní je poštovní službou a její provozovatel, tzn. žalobce, má podle § 4 odst. 2 poštovního zákona povinnost uzavřít poštovní smlouvu na jejímž základě službu obchodní psaní poskytne s každým, kdo jej v uzavřených mezích poštovních podmínek způsobem v nich stanoveným, požaduje. Pokud pak jde o zakázky Tesco, předložil žalovaný k důkazu plnou moc od společnosti Tesco žalovanému k podeji poštovních zásilek u žalobce a dále pak objednávku společnosti Tesco,

čímž žalovaný prokazuje, že společnosti Tesco poskytoval žalovaný podle svého tvrzení oba druhy služeb, tj. jak poštovní služby, tak i přepravu poštovních zásilek za účelem jejich prodeje u žalobce, tedy u žalovaného objednala poštovní služby (služba poštovní dodání) a vedle toho i konsolidátorské služby (služby přeprava). V této souvislosti právě společnost Tesco udělila žalovanému plnou moc. Dle tvrzení žalovaného pak to, jestli daná poštovní zásilka bude žalovaným převzata jako provozovatelem poštovních služeb k poštovní přepravě nebo jako poštovním konsolidátorem k zajištění jejího prodeje u žalobce, určovala vždy společnost Tesco na základě konkrétní objednávky. Oba druhy poštovních zásilek byly tvořeny a baleny odděleně. To prokazuje kopií poštovní zásilky, určené k poštovní přepravě žalovaným, žalobcem a čestným prohlášením společnosti DirectMarketing, že všechny poštovní zásilky podané dne 3.1.2014 žalobci na jeho pobočce v Břeclavi k poštovní přepravě byly určeny pro žalobce. Dále pak důkazy žalovaného směřují k prokázání toho, že žalobce odmítal přebírat poštovní zásilky podávané žalovaným jménem a na účet jeho klientů a přebíral poštovní zásilky, pokud byly podány jako obyčejné psaní. Dále pak předložil důkazy k tomu, jaká vznikala žalovanému škoda v souvislosti s jednáním žalobce.

Z prohlášení společnosti CANON CZ s. r. o. ze dne 22. 2. 2016 soud zjistil, že 12 výplatních strojů bylo v období od července 2013 do června 2014 využíváno k frankování za zásilky podávané k přepravě u České pošty pro řadu různých klientů.

Mezi účastníky bylo nesporné, že dne 13.1.2015 vydal Český telekomunikační úřad rozhodnutí, kterým bylo uloženo České poště do 30 dnů uzavřít s žalovaným smlouvu o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury. Účastníci učinili nesporným, že tato smlouva o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury byla mezi nimi uzavřena. Přílohou k této smlouvě je ceník a dále adresář míst v České republice, rozdělený do zón. Smlouva pak upravuje přístup k prvkům poštovní infrastruktury, které souvisí s provozováním poštovní infrastruktury. Předmětem smlouvy je úprava práv a povinností smluvních stran při poskytování přístupu ke zvláštním službám ve smyslu § 34 poštovního zákona ze strany České pošty operátorovi, tedy společnosti Mediaservis s.r.o. Z ceníku, který tvoří přílohu č. 1 pak je zřejmé, že ceny zásilek např. u obyčejných psaní, ale i u dalších typů listovních zásilek se odvíjí jednak od váhy zásilky a dále pak od zóny, když u přílohy B zóny pak je jako zóna 1 označena např. Praha, Plzeň, Ostrava, Brno. Jako zóny 2 jsou označena vzdálenější místa od těchto centrálních míst a zóna 3 jsou místa ještě vzdálenější. Je tedy zřejmé, že rozdělení do zón je podle toho, jaké náklady jsou s doručováním do těchto míst spojeny. To se odráží i v samotném ceníku. Pokud pak jde o důkazy předložené žalovaným, a to zejména přílohy k notářským zápisům a zásilky, které se pokoušel žalovaný prostřednictvím žalobce podat prostřednictvím žalobce, např. se jedná o zásilky do Uničova, Bílkovic, Květná, Strání apod. Do těchto míst podával žalovaný zásilky prostřednictvím pošty. Z dalších obálek je zřejmé, že např. do Prahy 10, do Prahy 1 a Baště, podával žalovaný zásilky sám.

Z rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 2Cm 4/2014-215 ze dne 8.12.2015 soud zjistil, že tímto rozsudkem zamítl Městský soud v Praze žalobu společnosti Direct Marketing, a.s., kterou požadoval mimo jiné nahrazení projevu vůle žalovaného, tedy České pošty s uzavřením dohody o podmínkách podávání poštovních zásilek.

Na základě provedeného dokazování a zhodnocení důkazů podle ust. § 132 o.s.ř. dospěl soud k těmto skutkovým závěrům a zjistil následující skutkový stav:

Mezi účastníky bylo nesporné, že jsou soutěžiteli na relevantním trhu v poskytování poštovních služeb. Není také sporné, že žalobce je provozovatelem poštovních služeb evidovaných u Českého telekomunikačního úřadu a zároveň výlučným držitelem poštovní licence ve smyslu poštovního zákona.

V řízení bylo prokázáno, že žalovaný prostřednictvím dalších subjektů, a to zejména prostřednictvím společnosti Direct Marketing, a.s. a prostřednictvím společnosti CANON CZ, s.r.o. podával poštovní zásilky do poštovní sítě žalobce prostřednictvím jiných osob. Bylo prokázáno, že žalovaný tímto způsobem poštovní zásilky, které se sám zavázal svým klientům doručit na různá místa v republice (zejména pak zásilky společnosti Tesco) selektoval, tedy podával u České pošty zásilky, které směřovaly do oblastí, kam se žalovanému z důvodu vysokých nákladů na dodání nevyplatilo doručovat vlastními silami. Ostatní zásilky převzaté od jejich odesílatelů, které byly určeny na dostupná místa (zejména do Prahy), pak žalovaný dodával sám. Soud je shodně se žalobcem toho názoru, že rozdělení zásilek na zásilky dodávané přímo žalovaným a zásilky předávané žalobci bylo účelovou selekcí, kterou se žalovaný snažil ušetřit značnou část svých nákladů a tyto náklady přenést na žalobce. To, že takto žalovaný činil, je zřejmé z důkazů, které byly provedeny shora, zejména pak z fotokopií jednotlivých obálek. Je to zřejmé i z citovaných notářských zápisů. Tento skutkový stav hodnotí soud jako jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže, které je způsobilé přivodit žalobci újmu, které naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalé soutěže. Není rozhodné vyjádření Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25. 4. 2013, že jednání žalovaného jsou úkony poštovního konsolidátora, tj. uzavření mandátní smlouvy o přebírání zásilek, jejich ofrankování výplatným strojem České pošty a podání u České pošty, tedy jednáním před uskutečněním poštovního podání a tedy před uzavřením poštovní smlouvy, čímž v tomto řízení žalovaný neustále argumentuje. Rozpor s dobrými mravy soutěže není totiž spatřován v samotné (řádné) činnosti poštovního konsolidátora, jakou měl jistě na mysli Český telekomunikační úřad, ale v konkrétním způsobu, jakým tuto činnost žalovaný provozoval. Bylo prokázáno, že při popsaném postupu žalovaný obyčejná psaní záměrně třídil tak, aby České poště připadly k doručení zásilky do vzdálených míst s větší nákladovostí na doručení a žalovaný pak doručoval zásilky nízkonákladové. Žalovaný tímto postupem získal neoprávněnou soutěžní výhodu na úkor žalobce. Jak vyplývá z následně uzavřené dohody mezi účastníky, označené jako Smlouva o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury, jejíž uzavření nařídil žalobci Český telekomunikační úřad, a zejména pak z jejích příloh, (ceníku a rozdělení do zón), z důvodu rozdílných nákladů jsou pro různé zóny stanoveny odlišné ceny. I z toho je zřejmé, jaké důsledky měla cílená selekce zásilek na doručovací náklady. Lze tedy shrnout, že soud na základě provedeného dokazování považuje podanou žalobu co do základu za důvodnou. Bylo vyhověno částečným rozsudkem zdržovacímu nároku, a to i za situace, že se nyní řídí vztahy mezi účastníky shora citovanou smlouvou, neboť z celého postoje žalovaného v tomto řízení je zřejmé, že pokud od svého jednání částečně ustoupil, stalo se tak pod tlakem nařízeného předběžného opatření. Soud dále dospěl k závěru, že v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného, které je popsáno shora, nepochybně vznikla žalobci škoda ve formě ušlého zisku, a proto mezitímním rozsudkem rozhodl tak, že základ žalobního nároku na náhradu škody je opodstatněný. Z vyjádření znalkyň – zpracovatelek znaleckého posudku znaleckého ústavu EQUITA CONSULTING s.r.o., které byly slyšeny u jednání, pak dospěl soud k závěru, že pro zjištění ušlého zisku bude potřeba provést další dokazování, proto považoval za ekonomické v této části rozhodnout alespoň o základu projednávané věci mezitímním rozsudkem. Z těchto důvodů proto nebylo rozhodováno o nákladech řízení, neboť o těch soud rozhodne až v rozhodnutí, kterým se u něho řízení skončí (ust. § 151 odst. 1 o. s. ř.)

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 9. března 2016

JUDr. Irena Karpíšková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Kovářová Pavlína